



สำหรับงานพัฒนาคุณภาพงาน
เลขที่ผลงาน...../.....
วันลงทะเบียน.....

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเจ้าพลัง

(แบบฟอร์ม F-WI-RA-QS-201/04)

ส่วนที่ 1

ชื่อ-สกุล.....นางสมทรง สุขนาบุญ.....รหัสบุคคล.....004006.....

เบอร์โทรภายใน....02-4414234ต่อ666.....เบอร์โทรมือถือ082-2059598.... Email

Address...somsong.suk@mahidol.edu

หน่วยงาน.....งานบริหารศัลยา.....

ภาควิชา / ฝ่าย(ต้นสังกัด).....โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี.....

*ชื่อ-สกุล.....นางสมทรง สุขนาบุญ..... รหัสบุคคล.....004006.....

(ผู้ที่จะรับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเขียน (✓) ในช่อง ☐ อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

***หมายเหตุ:**

1.กรณีทีผลงานผ่านเกณฑ์และได้รับเงินรางวัล คณะฯ จะโอนเงินรางวัลเข้าบัญชีเงินเดือนผ่านทางรหัสบุคคลที่ท่านได้ระบุไว้

โดยขอให้ระบุตัวแทนการรับเงินเพียง 1 ท่าน

2.ผลงานทุกประเภทที่ส่งประกวดเป็นลิขสิทธิ์ของคณะฯ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

(กรุณากรอกข้อมูลให้ครบถ้วนทุกช่องและทบทวนความถูกต้อง เพื่อผลประโยชน์ของท่าน)

.....

ส่วนที่ 2

ชื่อเรื่อง.....ฟังด้วยหัวใจ ยิ่งใหญ่เสมอ

หลังจากสถานการณ์โควิดตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ปี 2564 เป็นต้นมา งานบริการ ที่คอยช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาพยาบาล ของหอพักโรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี ศาลายา ได้เพิ่มปริมาณมากขึ้นตามลำดับ ตั้งแต่รับนักศึกษาพยาบาลชั้นปี 2 เข้ามาพัก ตามด้วยนักศึกษาพยาบาลปี 3 มาพักช่วงฝึกปฏิบัติ ตอนนี้ก็เป็นนักศึกษาพยาบาลปี 1 รวมแล้วตอนนี้หอพักมีนักศึกษาพักทั้ง 2 ชั้นปีคือ ปี 1 และ ปี 2 จำนวนผู้พักมากกว่าช่วง 2 ปีที่ผ่านมาอย่างสิ้นเชิง ถือว่าเป็นเรื่องดีนะ ที่หอพักของเราได้มีโอกาสในการทำงาน นอกจากที่เราให้นักศึกษาพักอาศัยตามปกติแล้ว ตอนนี้หอพักยังให้บริการแก่นักศึกษาพยาบาลปี 3 และปี 4 ที่เป็นกลุ่มเสี่ยงสูงที่มาจากพญาไทด้วย วันนี้มีมากักตัวอยู่จำนวน 8 ราย สิ่งที่ดีนั้นทำอยู่ถึงแม้ว่าจะเป็นภาระงานที่มากขึ้นจากเดิม แต่ก็ไม่เกินความสามารถเพราะฉันต้องผ่านการอบรม มีการสาธิตกลับจนเกิดความมั่นใจว่าถ้าเกิดเหตุการณ์จริงแล้วเราจะมีสติ ไม่ตกใจจนไม่สามารถแก้ปัญหาได้ ไม่ว่าจะเป็นการอบรมการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน (Cardiopulmonary Resuscitation: CPR) การใช้เครื่องกระตุกหัวใจ (AED) การซ่อมแผนดัดเพลิงเบื้องต้น การช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินลิฟท์ค้าง ไฟฟ้าดับ ก๊อกน้ำหัก เป็นเหมือนกำไรชีวิตของฉันที่ได้มาทำงานในองค์กรนี้

2 กุมภาพันธ์ 2565

วันนี้มาอยู่เวรนอกเวลาราชการ (เวลา 16.00 น.-08.00 น.) ตั้งแต่เข้านอนพักเก็บแรงมาเต็มที่ เพราะไม่รู้ว่าจะมีเหตุการณ์ผิดปกติใดเกิดขึ้น ร่างกายต้องได้พักผ่อนก่อนไม่งั้นจะแย่เพราะว่าปีนี้อายุก็ปาเข้าไปเกินหลักห้าแล้ว ตั้งแต่รับเวรมางานที่ทำยังไม่ได้อ่างเลยนะเรา เช็ดทำความสะอาดพื้นที่ส่วนกลาง (โซฟา รับแขก ลิฟท์ โต๊ะ) บริการส่งอาหารนักศึกษาพยาบาลปี 3 และ 4 ที่มากักตัวที่ชั้น 7 เก็บขยะเปลี่ยนถุงขยะใบใหม่เพราะนักศึกษาพักอาศัยจำนวนมาก ก็จะมีจำนวนขยะมากเป็นเรื่องปกติ ก่อนทำความสะอาดรอบสุดท้ายก่อนปิดหอพักของน้องพักสักครู่ก่อนนะ

เวลา 21.50 น. เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น “สวัสดีค่ะ หอพักนักศึกษาพยาบาลรามาธิบดี ศาลายา สมทรงรับสายค่ะ” “สวัสดีค่ะ อาจารย์พยาบาลที่ดูแลนักศึกษาพยาบาลปี 2 นะคะ รบกวนช่วยดูนักศึกษาชื่อ รหัสประจำตัว 6311..... อาจารย์ไม่ทราบว่ามีนักศึกษาพักอยู่ห้องอะไรนะคะ ทราบแต่เพียงว่าตอนนี้มีนักศึกษามีอาการเครียดเสียใจมากเนื่องจากถูกแฟนบอกเลิก อาจารย์กลัวว่านักศึกษาอาจจะคิดสั้นฆ่าตัวตาย เพราะทราบว่าเพื่อนร่วมก็ไม่อยู่ กลับบ้านยังไม่กลับมาพักที่หอพัก” เสียงของอาจารย์พยาบาลแจ้งฉันมาทางโทรศัพท์ หลังจากวางสาย ฉันเปิดดู Google drive จากเครื่องโทรศัพท์ของฉัน เนื่องจากฉันได้รับการอบรมเรื่องการดูรายชื่อนักศึกษาจากการแชร์ไฟล์รายชื่อของนักศึกษาหอพัก พบว่า นักศึกษาค้นดังกล่าวพักอยู่ห้อง XXX ก่อนจะไปหานักศึกษา ฉันเดินไปบอกกับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำหอพักว่า ฉันจะขึ้นไปชั้น 2 อาจจะไม่นานหน่อย ถ้ามีนักศึกษามาสอบถามหรือต้องการความช่วยเหลือช่วยบอกนักศึกษาหน่อยนะคะ แต่เบื้องต้นฉันเขียนโน้ตแจ้งโดยติดไว้ที่ตรงโต๊ะประชาสัมพันธ์แล้ว การที่ฉันทำงานอยู่เวรนอกเวลาราชการเพียงคนเดียวจำเป็นต้องประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาท่านอื่นทราบด้วย เพื่อมีเหตุการณ์ผิดปกติอื่นหรือเหตุฉุกเฉินอื่น อีกไม่กี่ปีก็น่าที่ฉันก็เดินขึ้นบันไดไปชั้น 2 ฉันพบ

นักศึกษาพยาบาลชายปี 2 แต่ร่างกายคล้ายหญิง นื่องเป็นนักศึกษาชายที่หน้าตาสวยมากคนหนึ่ง ผิวขาว ผอมขอย ตามสมัยนิยม สวมเสื้อยืดคอกลมแขนสั้นสีขาว กางเกงขาสั้นสีเดียวกัน ดวงตาบวมช้ำจากการร้องไห้ นื่องนั่งอยู่ที่ เก้าอี้ในห้องกลางซึ่งเป็นห้องสำหรับนักศึกษาทำกิจกรรม ฉันจำได้แม่นเพราะนื่องคือนักศึกษาที่อาศัยในหอพักช่วง ปีที่ผ่านมา ปกตินื่องเป็นคนร่าเริงยิ้มแย้มแจ่มใสตลอดเวลา ฉันชอบรอยยิ้มของนื่องมาก เพราะว่าเวลานื่องยิ้มจะ เห็นฟันสีขาวของนื่องทุกซี่ที่เรียงกันเป็นระเบียบ ปกติภาคเรียนจะไม่กลับบ้าน ชอบไปทำงานหารายได้พิเศษโดย การปลูกผักปลอดสารพิษ และยังเคยนำผักปลอดสารพิษมาแจกบรรดาแม่บ้านประจำหอพักอยู่เป็นประจำ หลังจากนี้นื่องเห็นฉันเธอก็วิ่งเข้ามาสวมกอดฉัน ร้องไห้สะอึกสะอื้น พูดได้แต่เพียงว่า “หนูไม่เหลือใครแล้ว เขา บอกเลิกหนูแล้ว เพื่อนก็ไม่อยู่ห้องหนูไม่รู้ว่าจะคุยกับใครเลย หนูอยากได้เพื่อนคุย เมื่อคืนนี้หนูเพิ่งโทรไปเล่าให้อาจารย์ที่ปรึกษาฟัง” เสียงพูดปนเสียงร้องไห้มันช่างน่าเศร้าเสียเหลือเกิน “นักศึกษาอยากร้องไห้ร้องออกมาเลย อยากร้องเลย อยากรบายนะบอกป้าได้เลย ป้าไม่มีความรู้อะไรมากแต่ก็ยินดีรับฟังนักศึกษาทุกเรื่องนะคะ” ฉันชวน นักศึกษาคนดังกล่าวคุยไปสักพัก สังเกตว่าอาการเสียใจของนื่องเขาเริ่มทุเลาลง เหลือบมองที่นาฬิกา นี่เกือบจะ 5 ทุ่มแล้วนะ จะได้เวลาที่จะปิดหอพักแล้วภาระงานก่อนปิดหอพักยังมีอีกหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นทำความสะอาด พื้นที่ส่วนกลาง ปิดพัดลมเครื่องที่นักศึกษาไม่ได้ใช้ ดึงปลั๊กเครื่องไม่โครเวฟ เพื่อป้องกันการเกิดอัคคีภัย ปิดลิฟท์ เพื่อป้องกันนักศึกษาติดอยู่ในลิฟท์กรณีไฟตก ไฟดับ ปิดไฟทางเดินเพื่อเป็นการประหยัดพลังงานตามนโยบาย ประหยัดพลังงานของโรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี “นักศึกษาสบายใจขึ้นบ้างมั๊ยคะ ป้าต้องขอตัวไปทำงานที่ค้างอยู่ ให้เสร็จก่อนนะคะ ถ้ามีอะไรให้ป้าช่วยเหลือโทรภายในที่เบอร์ 666 ได้ตลอดเวลาจนถึง 08.00 น.ของวันพรุ่งนี้นะคะ หรือจะส่งไลน์ส่วนตัวก็ได้คะ” “ขอบคุณมากๆ ค่ะป้า หนูสบายใจขึ้นแล้ว ถ้าหนูไม่สบายใจจะโทรไปหาจะคะ” เสียงของนักศึกษาตอบมา

หลังจากที่ทำการกิจก่อนปิดหอพักเสร็จ ฉันเดินขึ้นไปดูที่หน้าห้องพัก XXX อีกครั้ง เห็นไฟในห้องเปิดอยู่ แต่ไม่มีเสียงร้องไห้อีกแล้ว ฉันคิดเองว่า นักศึกษาคนดังกล่าวน่าจะสบายใจมากขึ้น หลังจากนั้นฉันโทรไปรายงาน ให้หัวหน้างานรับทราบพร้อมทั้งเขียนสมุดบันทึกประจำวัน เพื่อรายงานให้หัวหน้างานของฉันรับทราบต่อไป จนรุ่งเช้าฉันขึ้นไปสำรวจความเรียบร้อยก่อนเปิดหอพักอีกครั้ง ก็ไม่พบความผิดปกติใดๆ ไฟในห้อง ยังคงเปิดอยู่ นั่น แสดงว่า นักศึกษาเปิดไฟนอนทั้งคืน แต่ไม่มีเหตุการณ์เลวร้ายเกิดขึ้นก็ดีมากแล้ว ความภูมิใจของฉันวันนี้คือ ฉันได้ช่วยเหลือนักศึกษาคนหนึ่งที่กำลังเสียใจ ให้ได้รับความสบายใจ ถึงแม้ว่าสิ่งที่ฉันทำไม่ได้ลงมือทำอะไรเลย เพียงแค่ รับฟังความรู้สึกของคนคนหนึ่งเท่านั้นเอง

นาง สมทรง สุชนาบุรณ์

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน).....นางสมทรง สุชนาบุรณ์.....

ส.ต. ส.ต.

ลงชื่อ(หัวหน้า ภาค/ฝ่าย/งาน/หน่วย).....ดร. สุธิดา มาสุธน.....

สังกัดโรงเรียนพยาบาลรามาธิบดีคณะแพทยศาสตร์ตรงพยาบาลรามาธิบดี

วัน / เดือน / ปี ๒๕ ๖๖๖ ๖๖๖